

ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಆತಂಕ ವಾಯಿತು. ಆಗ ಕ್ಷೀಣ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು, “ಗೊಂದಲ ಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನಾನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿದೆ - ಆ ತನಕ ನಾನು ಸಾಯಲಾರೆ” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಿದರು. (*Eastern and Western Disciples, The Life of Swami Vivekananda, 2 Vol.s, 2008*)

ವಿದೇಶೀಯರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಭಾವ

ಬಹುಶಃ ವಿದೇಶೀಯರ ಮೇಲೆ ವಿವೇಕಾನಂದರಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಭಾರತೀಯರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಭಾವವು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿದ್ದರೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಗಣ್ಯ. ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರಭಾವ ಮಾನವರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಾಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿತ್ತು. ೧೮೯೫ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ನೊಬೆಲ್, ಸಿಸ್ಟರ್ ನಿವೇದಿತಾ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದು, ಅವರ ಶಿಷ್ಯೆಯಾದರು. ಡಾ. ಎಮ್.ಲೋಗನ್, “ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ದಿವ್ಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲ, ಸಂಶಯಗಳು ಅವರ ಧ್ವನಿಯು ಮೋಡಿಯಿಂದಲೇ ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು. ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೆ ಇರಲಾರರು. ಅವರ ಸಮದರ್ಶನ ವೆಂದರೆ, ದೇವರ ಅವತಾರದ ಸಂದರ್ಶನದ ಭಾಗ್ಯ” ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಸೆಫಿನ್ ಮೆಕ್ಲಿಯೋಡ್ ಎಂಬುವರು ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವರ ‘ಅಪರಿಮಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ’ಕ್ಕಾಗಿ (unlimitedness) ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಸ್ಟರ್ ಕ್ರಿಸ್ಟಿನ್ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, “ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕಂಡರೆ ಅಥವಾ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವರ ದೇವತ್ವ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವರತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಾಗಿದೆ.” ೧೮೯೫ ಜುಲಾಯಿ ೬ರಂದು ಮೇರೀ ಫಂಕೀ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ಟಿನ್ ಗ್ರೀನ್‌ಸ್ಟೀಡಲ್ ಎಂಬುವರು ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಂತರಂಗ ವನ್ನರಿತ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕದಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ, ಅವರೀರ್ವರೂ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ೧೮೯೬ರಲ್ಲಿ ಸೇವಿಯರ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವೇಕಾನಂದರು ರೋಮ್ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅವರು ರೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವೈಭವ ಮತ್ತು ಅವನತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲಾವೈಭವದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡವರು, “ಇವರೊಬ್ಬ ಅದ್ಭುತ ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಇವರಿಗೆ ರೋಮ್‌ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಿಲೆಯೂ ತಿಳಿದಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಲಿಯೋನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಬರ್ಗ್ ಎಂಬುವರು ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು. ಜೆ.ಜೆ.

ಗುಡ್‌ವಿನ್ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ‘ಶೀಘ್ರಲಿಪಿಗಾರ’ರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಾನಸಿಕ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಒಪೇರಾ ಹಾಡುಗಾರ್ತಿ ಎಮ್ಮಾ ಕಾಲ್ಡಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದಳು! ೧೯೦೦ರ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಿಲಿಯನ್ ಮೂಂಟ್ ಗೋಮರಿ ಎಂಬುವರಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಸಂಪರ್ಕವಾಯಿತು. ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ, “ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ನಿರರ್ಗಳವಾದ ಶಬ್ದಪುಂಜಗಳು ಓತಪ್ರೋತವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಹೊಸ ಅರ್ಥ ನೀಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಹಂಭಾವವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗರಿವಿಲ್ಲದ ಹೊಸದೊಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರು ತೆರೆದರು.” ... ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿದೇಶೀಯರು ಅವರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. (*Sudish Garg, Article in Prabuddha Bharata, Aug. 2013*)

ಸಮನ್ವಯ ಸರದಾರ

ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ದಾರ್ಶನಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳು, ವಿವಿಧ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಬಹುರೂಪಿ ಆಚರಣೆಗಳು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ-ಪೌರಾತ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಮನ್ವಯ ವಿವೇಕಾನಂದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸರೂಪ ನೀಡಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ, ಕರ್ಮಯೋಗ, ಭಕ್ತಿಯೋಗ, ರಾಜಯೋಗಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅನಿಸಿಕೆ. ಅವರ ರಚನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ‘ಸಮಚಿತ್ತತೆ’ ಮತ್ತು ‘ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಮನ್ವಯ’ (equilibrium and synthesis) ಎಂಬ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. (*Romain Rolland, 'The Life of Vivekananda and the Universal Gospel'*)

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮೊದಲು ಯಾವದೇ ಭಾರತೀಯನೂ ಅಷ್ಟು ದೀರ್ಘಾವಧಿ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವಾಸಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಪೌರಾತ್ಯ, ಈ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತರಾಗಿ, ಮೂರು ಖಂಡಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದವರಾಗಿದ್ದರು. (*Prof. Makarand Paranjape, Article in Frontline, Feb.8, 2013*) “ನಾನು ಹೇಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೋ ಹಾಗೇ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಗುಲಾಮನಲ್ಲ” ಎಂಬ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿ ಅವರ ‘ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವ’ದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವುದು. *

ಸ್ವಾಮಿ ಅಖಂಡಾನಂದರ ಸ್ವತಿಸಂಚಯ

ಬಂಗಾಳಿ ಮೂಲ: ಸ್ವಾಮಿ ನಿರಾಮಯಾನಂದ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಕುಮಾರಿ ಪಿ. ಉಷಾ

ಭಾಗ ೧೦

ಬಾಬಾ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಜೆ ನಸುಗತ್ತಲು. ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಬಾಬಾ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು: “ಯಾರದು? ನೀನು ಅದಂಥ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ? ಬಿಳಿಯದೋ, ಕಾವಿ ಬಣ್ಣದ್ದೋ? ಕಾವಿಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೀನೀಗ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ನೋಡಿದೆ. ಅವರ ತಲೆ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಣಿ (ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನದಾನಂದ) ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ತಾನೆ?”

ವೈಶಾಖ, ಜ್ಯೇಷ್ಠ, ಆಷಾಡಗಳು ಕಳೆದು ಶ್ರಾವಣವೂ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಮೂರು ದಿನದಂತೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಕಲ್ಪತ್ತದಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಿದೆ - ಭಕ್ತನೀಗ ಹಿಂದಿರುಗ ಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ಇದ್ದು ಅವನು ಹೋಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ಬಾಬಾ ಇಚ್ಛೆ. ಒಂದು ದಿನ ತಾಕೂರರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ನಿವೇದಿ ಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಹರಾಂಪುರದ ಭಕ್ತರು ಒಂದು ಭಾನುವಾರದಂದು ಬಂದು, ತಾಕೂರರಿಗೆ ರಾಧಾ ವಲ್ಲಭಿ, ಭಾನಾವಡೆ (ಬಂಗಾಳಿ ಖಾದ್ಯವಸ್ತುಗಳು) ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಳೆ ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಭಕ್ತ, “ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಿ ‘ಅಡುಗೆಯ ನೈವೇದ್ಯ’ ಮಾಡುವ ದಿನದಂದು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಕೊನೆಗೆ ಬಾಬಾ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅಂದು ಬುಧವಾರ. ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ತಿಂಡಿ-ತೀರ್ಥ ಮುಗಿಸಿ ಭಕ್ತನು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧ ವಾಗಿ, ಬಾಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಬಾಬಾ ಕತೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು: “ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಕಲ್ಪತ್ತೆಗೆ ಹೋದರೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ surrounding (ಪರಿಸರ) ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಮನಸ್ಸು ಹಾಗಾಗು ತ್ತದೆ. ಸಾಧುಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಸಾಧುವಿನಂತೆ, ಸಂಸಾರಿ ಗಳೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಂಸಾರಿಯಂತೆ. ಯಾರು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿ ಲ್ಲವೋ ಅವರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯಾಕಿರಬೇಕು? ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರ ಬಳಿ ಜೀವನದ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದವು! ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕಳೆಯಬೇಡವೆ? ಸರಿ, ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿ ರುವೆ, ಈಗ ಹೋಗು. ನಾನು ಕರೆದ ಕೂಡಲೇ ಬರಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವಾಗ ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊ. common sense ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ ತಾನೆ?”

ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿಯುವಾಗ ಅತಿಚಿಕ್ಕ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷ ವಾಗಿ ಕಲಿ. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡ.”

೧೦ ಗಂಟೆಗೆ ರೈಲಿನ ಸೀಟು ಉದಿತು. ರೈಲು ಕೊಗುತ್ತಾ ಬರು ತ್ತಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಭಕ್ತನು ಬೇಗನೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಹೊರಡಬೇಕು, ಓಡಿಹೋಗಿ ರೈಲನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು. ಬಾಬಾ ನಗುತ್ತಾ, “ನೀನನ್ನು ಈ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋದಂತೆಯೇ!” ಎಂದರು.

ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಭಕ್ತ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದ. ಸಂಜೆಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಸಂಜೆ ಬಾಬಾಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಅವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕರು. “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆ? ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ, ತಾಕೂರರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದರು. ಕೊನೆಗೆ, “ಒಳ್ಳೆಯದು, ಹೋಗಿ ಬಾ. ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಬಂದುಬಿಡು” ಎಂದರು.

* * *

ಕಲ್ಪತ್ತೆಗೆ ಬಂದರೂ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಸಾರಗಾಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೋ, ಯಾವಾಗ ‘ಅಡುಗೆ ನೈವೇದ್ಯ’ ಮಾಡುವೆನೋ ಎಂದೆಲ್ಲ ಚಿಂತೆ. ೨-೩ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬಂತು. ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ‘ಅಡುಗೆ ನೈವೇದ್ಯ’ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಆದರೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಭಕ್ತನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ರದ್ದು ಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೆ! ಅಡುಗೆ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನಂತೂ ಮಾಡಲಾ ಯಿತು; ಆದರೆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಿಯಲ್ಲಾದಿಂದ ಅವನು ಸಾರಗಾಳಿಯ ರೈಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶನಿವಾರ ದಂದು ರಾತ್ರಿ, ಹೊರಾಡಿದ ಕಾಶಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ.

ಕಾಶಿಯಿಂದ ಬಾಬಾಗೆ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ-ವಿಶ್ವನಾಥರ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ (ಪ್ರಸಾದ)ವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ತಾಕೂರರ ಅಡುಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಪ್ರಸಾದದೊಂದಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದದ ಪತ್ರ ಬಂತು: “ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಹೊರಟ ನೀನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅದು ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ‘ಅಡುಗೆ ನೈವೇದ್ಯ’ದ ದಿನದಂದು ನೀನು ಬಾರದಿದ್ದುದು ಒಳ್ಳೆತೇ ಆಯಿತು. ಯಾರಿಗೆಷ್ಟು ಲಭ್ಯವೋ ಅಷ್ಟೇ ಲಭಿಸುವುದು. ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರಿಗೆ ಅಸಂ ತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಾರದು. ನೀನು ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ.”

ಕಲ್ಲತ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಮಹಾಲಯ ಆಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಬಾಬಾರಿಂದ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು, “ನನ್ನ ದೇಹಾ ರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೆ ಬಂದು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಹೋಗು” ಎಂದು.

ದೇವೀಪಕ್ಷ ಬಂದಿದೆ (ದುರ್ಗಾಪೂಜೆಯ ಪಕ್ಷ, ನವರಾತ್ರಿಯ ದಿನಗಳು.) ಭಕ್ತನು ತಾನು ಚರಿಕಾಲವೂ ಬಯಸುವ ಪವಿತ್ರ ಪಾದ ಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರಲು ಮತ್ತೆ ಸಾರಗಾಢಿ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೩೬: ಭಕ್ತನು ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಎದ್ದಾಗ ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು: “ಬೆಳಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ‘ಸ್ಮೃತಿಕಥೆ’ ಯಾರು ಬರೆಯು ತ್ತಾರೆ? ಅಂತ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ, ನೀನೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ.” ಸ್ವಲ್ಪ ನಂತರ, “ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸು. ನಿನ್ನನ್ನು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿದು, “ನಿನಗೂ ಕೆಲಸ, ನನಗೂ ಕೆಲಸ” ಎಂದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಭಕ್ತನು ನೆಲ ದಲ್ಲಿ ಆಸನ ಹಾಕಿ, ಡೆಸ್ಕ್‌ನ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದವ ನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಬಾಬಾಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು, “ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಮಾತನಾಡಬಾರದು, ಕೇಳಲೂಬಾರದು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಗದ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಕರೆದೆ. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು, ‘ನನಗೆಷ್ಟು ಮನಸ್ಸುಗಳಿವೆ?’ ಎಂದರು. ಏನು ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆದ ರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತು ನಿಂತುಹೋಗುವುದು” ಎಂದರು.

‘ಸ್ಮೃತಿಕಥೆ’ಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ‘ಬಸುಮತಿ’ಗೆ (ಬಂಗಾಳಿ ಪತ್ರಿಕೆ) ಕಾಗದಪತ್ರ ಬರದಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತ ಹೇಳಿದ, “ ‘ಉದ್ಬೋಧನ’ ಹೇಗೂ ನಮ್ಮದೇ. ‘ಬಸು ಮತಿ’ಯೂ ನಮ್ಮದೇ ಪತ್ರಿಕೆ. ಉಪೇನ್ ಬಾಬುವಿಗೆ ತಾಕೂರರ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಭಕ್ತಿ! ‘ಬಸುಮತಿ’ಯೇ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪತ್ರಿಕೆ; ಅನಂತರವಷ್ಟೇ ‘ಉದ್ಬೋಧನ’ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.”

* * *

ದುರ್ಗಾಪೂಜೆಯ ಕೆಲವು ದಿನ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದೆ. ತ್ರಯೋದಶಿಯಂದು ಸಂಜೆ ಸಾರಗಾಢಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು: “ಇಂದು ನೀನು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೀ ಅಂತ ನನಗೆ ತಿಳಿ ದಿತ್ತು.” ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ಈಗ ನನಗೇನು ಇಷ್ಟವೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ? ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ - ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೋ, ಕಾಡಿನಲ್ಲೋ, ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲೋ

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಯಾರು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗ ಬಾರದು. ಅವರೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೆ? ‘ಸಾರಗಾಢಿಯೇನು ನಿರ್ಜನಪ್ರದೇಶವೆ? ನೀವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ.’ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಇರಬೇಕು ಗೊತ್ತೆ? ಆ ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಹುಡುಗರಿರಬೇಕು. ಅವರಿಂದ ‘ಸ್ಮೃತಿಕಥೆ’, ‘ಭ್ರಮಣಕಥೆ’ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ನಂತಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗಿಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡ ಬಹುದು. ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.” ಬಾಬಾ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಹಾಡತೊಡಗಿದರು: “ ‘...ದರದೀ ಬಿನೇ ಪ್ರಾಣ್ ಬಾಚೇನಾ!’ (...ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದಿರು ವವು) ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಾಕೂರರು ಈ ಹಾಡು ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು!”

ಒಂದು ಸಲ ‘ಸ್ಮೃತಿಕಥೆ’ಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದೆ, ಯಾವುದರ ನಂತರ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಬಾಬಾ, “ಏನು ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ, ಬೆರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿವೆ ತಾನೆ? ನೋಡಿದಲ್ಲಿ - ಎಲಬು, ಮಾಂಸ, ಮೇದಸ್ಸು, ಮಜ್ಜೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಶರೀರವಾಗಿದೆ ತಾನೆ? ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರು ಇದರಿಂದಲೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಬೇಕು. ಇದೇನು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವೆ?”

ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಬಾಬಾ ಅವತಾರ ಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆ, ಜ್ಞಾನ -ಭಕ್ತಿ, ಮಾಯೆ-ಮುಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ದಂತೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ವಿಷಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದ್ದವು; ಅಂದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

“ಅವತಾರ ಪುರುಷರಿಗೆ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಶೋಕ, ಮೋಹ, ಭ್ರಮೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆದರ್ಶ ಜೀವನವನ್ನೇ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ ಎನ್ನುವು ದೇಕೆ? ಆತನೆಂದೂ ಶೋಕ, ಮೋಹ ಭ್ರಮೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರುಕ್ಮಿಣಿ, ಬಲ ರಾಮ ಎಲ್ಲರೂ ಮತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಟ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಹೊಡೆ ದಾಟಿ, ಗಲಾಟೆ. ಆಗಲೇ ಯದುವಂಶವು ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತ ನೀರಿನಿಂದಿದ್ದು, ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಂಡೆಯ ತುದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ಬೀಸತೊಡ ಗಿದ. ನೋಡು, ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಚೇತನ! ಇತ್ತ ಬಲರಾಮ

ವಿವೇಕಪ್ರಭ

ಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. 'ಕೃಷ್ಣನೆಲ್ಲಿ? ಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಹಾಗಾಗಿ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಆನಂದವಿಲ್ಲ.' ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬಬ್ಬರಾಗಿ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲೊಂದು ತಮಾಷೆಯಿದೆ. ಜಲಕ್ರೀಡೆಯ ನಂತರ ಭವ್ಯ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿತ್ತು - ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಮದ್ಯ, ಮಾಂಸ ಇತ್ಯಾದಿ.

“ಮತ್ತೆ ನೋಡು, ಕೃಷ್ಣನು ಆದರ್ಶ ಸಂಸಾರಿ. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಸಂಸಾರಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅತಿಥಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಏನು ಬೇಕೋ ತಿಳಿದು, ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಈಡೇ ರಿಸಬೇಕು. ಅತಿಥಿಯು ನಾರಾಯಣನೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆತನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣನು ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ದೂರ್ವಾಸರು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಭೀತ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಶಾಪದಿಂದ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪ ಗಳೆಲ್ಲ ಕಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಇದಕ್ಕೆ 'ಕೋಪರೂಪೀ ಕೃಪೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೂರ್ವಾಸರು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ “ನೀನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ?” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ ನಗುನಗುತ್ತ, “ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕೋ, ಸೇವಕ ಹಾಗೇ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧ” ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ದೂರ್ವಾಸರು, “ಸಸ್ತಿಕೋ ಧರ್ಮಮಾಚರೇತ್ - ಇಂದು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನೀರು ಸೇದಿ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಉಣಬಡಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ನಾನೇನು ಹೇಳುವೆನೋ, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದರು. ಕೃಷ್ಣ, ರುಕ್ಮಿಣಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸ ತೊಡಗಿದಳು. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಮುನಿವರರು, “ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತು” ಎಂದರು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಬಳಿಕ, “ರಥದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದರು. ರಥ ಬಂದಾಗ, “ಕುದುರೆ ಗಳು ಬೇಡ. ನೀವಿಬ್ಬರೇ ಎಳೆಯಿರಿ” ಎಂದರು. ಆಗಲೂ ಇವರಿ ಬ್ಬರೂ ಉಪವಾಸವಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅತಿಥಿ ಇನ್ನೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳು. ಕೂಡಲೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ, ನಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ರಥವನ್ನೆಳೆದರು. ಕೈಕಾಲುಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿ ಯುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರ್ವಾಸರಿಗೆ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಗಾಡಿಯಿಂ ದಿಳಿದು, ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ, “ಪ್ರಭು ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಈಗ ನನಗರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವತಾರ ಪುರು ಷನ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಇದೇ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆದರ್ಶವೇನೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವುದು!” ಎಂದರು.

“ರಾಮ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಏನೆಂದರೆ, ವಾಲಿವಧೆ, ಶೋಕ-ಮೋಹ, ಸೀತಾವಿಲಾಪ ಇವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಾಕೂರು, 'ರಾಮ ಹನ್ನೆರಡಾಣೆ, ಕೃಷ್ಣ ಹದಿನಾರಾಣೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದರೂ

'ಟಂಗ್' ಎಂದು ಸದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವತಾರಪುರುಷರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೆಂದರೆ ಆಗ, ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಅವ ತಾರಗಳ ಆವಿರ್ಭಾವವಾಗದು. ಅನೇಕ ಸಮಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಜನ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಂದ ಜರ್ಜರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಎಡೆ ಬಿಡದೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸರಳವಾದ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದ, 'ಪ್ರಭು, ಇನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡ; ನಮ್ಮ ದುಃಖ, ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡು, ನಮಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡು' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಫಲ ಗಳನ್ನು ಆತನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವರೋ, ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ಗ್ಯಾನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಧಕರು ಹಗಲೂರಾತ್ರಿ ಆತನನ್ನು, 'ಪ್ರಭು, ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬಾ' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರೋ, ಆಗ ಕಾಲ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ, ಜೀವಿಗಳ ಸಂಚಿತ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಪಿತ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ಆತನು ಬರುವನು. ಜೀವಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ನೀಡಲು, ಸಂಸಾರ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು, ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಆತ ಬರುತ್ತಾನೆ.

“ಜೀವಿಗಳ ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನು ಆತನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವತಾರಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖ, ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಯಾವ ಕರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ; ಕರ್ಮಫಲಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಅವತಾರಪುರುಷನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಯಾರು ಧೈರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕರ್ಮಫಲಗಳ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕಾದರೆ ದುಃಖ, ಕಷ್ಟಗಳ ಭಾರವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಕ್ತಿ, ಹೆಚ್ಚು ನಿಷ್ಠೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸ.

“ಕಮಲಾ ನೆಹರು, ಜವಹರಲಾಲ್‌ರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು, ಆಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಣ್ಣ (ಮಹಾಪುರುಷ್ ಮಹಾ ರಾಜ್, ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರು) ಅಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅವಳು ರೋಗಗ್ರಸ್ತಳಾಗಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಎಂಥ ನಗು ಮುಖ! ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು, 'ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.' ನಾನೆಂದೆ, 'ತಾಕೂರರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗು, ತಾಕೂರರು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವರು' ಅಂತ. ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ದಾಸವಾಳದ ಹೂವಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು!”

ಒಂದು ದಿನ ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಬಾಬಾ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು: “ನಫರ್ ಕುಂಡು ಅವರ ಸ್ಮಾರಕ ಸಭೆಗೆ ಶರತ್ ಮಹಾರಾಜರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ ಫಿಲಿಪ್ ಸಿಡ್ನಿ ಮುಂತಾದವರ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು